

УДК 316

Матвійчук О. - ст. гр. 104

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича

МІТИНГ ЯК ОДНА ІЗ ФОРМ ПЕРЕДВИБОРНОЇ БОРОТЬБИ

Науковий керівник: к.ф.н., доцент Довгань А.О.

Давно відомо, що однією з основних форм передвиборної політичної боротьби є мітинг. Згідно термінології мітинг - елемент підняття іміджу, наприклад кандидата в депутати. При цьому необхідно враховувати де проходять мітинги; хто їх організовує і є лідером мітингової активності; яка стратегія, тактика і структура мітингу; яка роль лідерів і рядових учасників в ході його проведення.

Проте перераховані мітинги не охоплюють всіх випадків мітингової активності. Частина мітингів була проявом діяльності, при якій припинялась робота без оголошення страйку і пікетування місцевих органів влади представниками конфліктуючих трудових колективів або перекриття транспортних комунікацій і тому подібне.

Мітинги можуть міняти свою форму, наприклад, переростати в мітинги пам'яті, трансформуватися в іншу форму протесту, наприклад, в голодування.

Ряд мітингів проводять в Києві. Цей тип мітингової стратегії можна назвати столичним. Нарешті, чітко видно ще один різновид мітингової стратегії - "хвиля", тобто одноразова організація мітингів по всій країні.

Мітинги показують не тільки рівень політичної активності населення, але і недоліки законодавства, коли замість організації страйку одна з конфліктуючих сторін вдавалася до мітингового тиску на іншу або при неможливості створення представницького органу місцевого самоврядування виборці вимушені проводити мітинги-сходи.

Аналізуючи мітинги кінця 2004 року, не можна не згадати величезну мітингову "хвилю" в кінці року. Найбагатолюдніші мітинги пройшли в Києві. Практично стільки ж чоловік вийшли на вулиці міст Львова, Луцька, Харкова, Луганська, Тернополя, Чернівців, Хмельницького, Одеси та ін. регіонів України. Чисельність мітингуючих коливалася від 5 до 8 тис. чоловік. Найбагатолюднішими, такими, що максимально впливають на психологічну дію виборців є киевські мітинги і протести опозиції наприклад, (комуністів і націоналістів). Розглянемо структуру цього типу мітингів.

Звичайне організаційне ядро мітингу складають: активісти, які підтримують порядок і охорону; разом з тим і ті, які постійно відвідують всі мітинги, під час протестів може збиратися до 200-250 тис. чоловік. Під час мітингу лідери політичних партій і рухів не тільки інформують своїх прихильників, але і демонструють власну політичну значимість, свою потужність, часом шляхом образи лідерів і символіки супротивника.

Лідери мітингів часто говорять про свою жертвну готовність. Іноді (вкрай рідко) дійсно виступають ініціаторами особливих протестних дій (голодування). Що роблять учасники мітингу? Впадає в очі, що далеко не всі з них слухають оратора. Привернути увагу ораторові вдається тільки прямою апеляцією до присутніх, провокуючи їх на аплодисменти, вигуки і тому подібне. При хорошій організації мітингу, особливо демократичного, учасники можуть скандувати, типу: "Ганьба, ганьба", або: "Геть Кучму" та інш. У випадку, якщо мітинг носить легальний, дозволений характер, на внутрішньому психологічному рівні його учасник може отримати задоволення від "дозволеного бунту".